

κὴν ἔχων ἀλληλογραφίαν μετὰ τῶν διασημοτέρων ἀνδρῶν τῆς Εὐρώπης, καὶ πλεῖστα συγγράφας<sup>1</sup>, διδάξας ἐν Ἐνετίᾳ τὴν Ἑλληνικὴν, ἐπανελθὼν δὲ τῷ 1545 εἰς Κέρκυραν, ἐνησχολήθη ἐπίσης εἰς τὴν διδασκαλίαν, καὶ ἀπεβίωσεν αὐτόθι προβεβηκῶς<sup>2</sup>. Πέτρος δὲ Σόντιος, Κερκυραῖος, τῷ 1532, φυσικομαθηματικὸς, εἶδε κομήτην ἐν Κερκύρᾳ<sup>3</sup>, Μιχαὴλ δὲ Ἐπαρχος, Κερκυραῖος, σύγχρονος, καλὸς λέγεται διδάσκαλος<sup>4</sup>, Ἀλέξανδρος δὲ Φόρτιος, Κερκυραῖος (1550), ἦν ἐγκρατέστατος τὴν ἀρχαίαν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν, ὡς δεικνύουσι τὰ εἰς Πίνδαρον ἐν ἀρχαίᾳ Ἑλληνικῇ γλῶσση σχολία του<sup>5</sup>. Νικάνδρος δὲ Νούκιος, Κερκυραῖος, σύγχρονος, παραβαλλόμενος πρὸς τὸν Ἀρριανὸν, ἦν Ἑλληνιστῆς ἀξιόλογος<sup>6</sup>. Νικόλαος Σοφιανός, Κερκυραῖος (1550), ἐν Ῥώμῃ ἐκπαιδευθεὶς, ἦν Ἑλληνιστῆς ἀριστος<sup>7</sup>, Ἀλέξιος δὲ Ῥαρτοῦρος (1560), Κερκυραῖος, πρεσβύτερος καὶ Χαρτοφύλαξ Κερκύρας, ἔγραψε Διδαχὰς<sup>8</sup>, Ἰάκωβος Τριβόλης, ἦν ποιητῆς (1577)<sup>9</sup>, καὶ αὐτὸς δὲ ὁ αἰρετικὸς Ἰωαννίκιος Καρτάνος (1546), Πρωτοσύγκελος Κερκύρας, συγγράφας τὸ *Ἄρθος καὶ Ἀναγκαῖον τῆς Παλαιᾶς καὶ Νέας Διαθήκης*, ἦν λόγιος<sup>10</sup>.

Κατὰ δὲ τὴν ἐφεξῆς ἸΖ' Ἐκατονταετηρίδα οὐ μόνον περὶ τὰ 1620 εὐσεβῆς τις καὶ φιλομαθὴς Κερκυραῖος διέθετο πᾶσαν τὴν περιουσίαν εἰς Σχολῆς σύστασιν, ἥπερ καὶ συνέστη<sup>11</sup>, ἀλλὰ καὶ Ἀκαδημίαν εἶδε συνισταμένην τῷ 1656 ἡ Κέρκυρα, (ἥτις ἔμελλε πάντοτε νὰ ἔχῃ ἐπιβρόχην εἰς τοῦ Πανελληνίου τὰς τύχας, λέγει ὁ ἐπιφανὴς

(1) Παρὰ Φαβρ. Τόμ. ΙΑ' ἐν λ. (Harles)

(2) Turcograec. σελ. 94. Βρετοῦ Β', 265. Πανδ. ΣΤ', 493 Φιλίς. Γ', τεύχ. δ'. σελ. 378.

(3) Πανδ. Ζ', 296.

(4) Turcograec. σελ. 208.

(5) Ι. Σακελλίωνος ἐν Πανδ. ΙΕ'. 445.

(6) Α. Μουστοξόδου ἐν Πανδ. Ζ', 247. Π. Χιώτου ἐν Πανδώρ. ΙΒ', 140.

(7) Βρετοῦ Β', 336.

(8) Βρετοῦ Α', 5

(9) Βρετοῦ Β'. 20. 21. 340.

(10) Ἑλληνομνήμ. Ζ', ἐν τέλει. Η', 449.— Βρετοῦ Α', 6. 205.

(11) St. Sauver, Voyage historique, litteraire et pittoresque dans les îles etc. I. 355. παρὰ Σοφ. Κ. Οικ. περὶ Μάρκου τοῦ Κυπρίου.

